

Forslag til forskrift om landings- og sluttseddel

(Landingsforskriften)

av 23. juli 2010

Høringsfrist 23.oktober.2010

INNHOLDSFORTEGNELSE

1. INNLEDNING	3
2. HOVEDTREKKENE I FORSLAGET	4
2.1 Generelt	4
2.2 Veieplikt.....	5
2.3 Journalføring	5
2.4 Merking og lagring.....	6
2.5 Oppfølging av Prosjekt Salgslag / Fiskeridirektorat	6
3. FORHOLD TIL ANDRE REGLER	7
4. FORHÅNSMELDING VED LANDING	7
5. SÆRLIG OM PLIKTEN TIL Å VEIE.....	7
5.1. Gjeldende rett	7
5.2. Generelt om forslaget til veieplikten	8
5.3. Om krav til vekten, plassering, avlesningsmulighet og adgang.....	9
6. SÆRLIG OM PLIKTEN TIL Å FØRE JOURNAL	11
6.1. Gjeldende rett	11
6.2. Generelt om forslaget til nye regler om journalføring	11
6.3. Skjæringspunktet for føringsplikten.....	13
6.4. Journalføringen.....	14
6.5. Lagring av opplysninger.....	14
7. OPPFØLGING AV PROSJEKT SALGSLAG	14
7.1 Generelt	15
7.2 Kvalitetssikring mv.....	15
7.3 Korreksjonsadgang.....	15
8. MERKNADER TIL DEN ENKELTE PARAGRAF I FORSLAGET	16
Til § 3 Definisjoner	16
9. STRAFF, STRAFFERETTLIG INNDRAGNING, TVANGSMULKT OG LOVBRUDDSGEBYR	22
10. VEDTAKSKOMPETANSE	22
11. ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER	23
12. FORSLAG TIL FORSKRIFT	24
Forskrift om landings- og sluttседdel (Landingsforskriften)	24

1. INNLEDNING

1.1 Bakgrunn for forslaget

Et helt sentralt virkemiddel i ressurskontrollen er kravene om veiing av fangst og om føring av landings- og sluttseddel. Pliktene er beskrevet i forskrift av 22. januar 2003 om opplysningsplikt ved landing og omsetning av fisk (heretter kalt gjeldende forskrift).

Lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 39 pålegger eier eller bruker av fiske- eller transportfartøy og mottaker eller kjøper å skrive ut landings- eller sluttseddel. I medhold av tredje ledd kan det gis nærmere regler om omfanget av pliktene. I medhold av samme lovs § 40, § 41 og § 43 kan det gis pålegg som sikrer opplysninger om fangst, og om bruk av elektronisk utstyr og dokumentasjon som er nødvendig for å sikre kontroll med de kvanta som blir tatt i mot, transportert, oppbevart, produsert eller omsatt.

Ved havressurslovens ikrafttredelse ble direktoratets kontrollhemler presisert og utvidet. På bakgrunn av kontroll- og statistikkerfaringer som er gjort de siste årene etter at gjeldende landingsforskrift trådte i kraft er det nå foretatt en gjennomgang av reglene. Det anses som hensiktsmessig å utvide opplysningspliktene noe for aktører både på sjø- og landsiden med hensyn til hvilke opplysninger som skal omfattes av opplysningsplikten. Videre anses som nødvendig å gi ytterligere regler om krav til vekt og veiing. Forslaget vil bidra til å sikre mer korrekt registrering av høstet kvantum, ved å effektivisere og styrke ressurskontrollen, særlig når det gjelder lager- og omsetningskontroller.

Salgslagene ble fra 1. januar 2010 ansvarlige for utstedelse av norsk fangstsertifikat. Krav til dokumentasjon for å kunne utstede fangstsertifikat bygger på det norske salgslagssystemet, på landings- og sluttseddelopplysningene osv. Også innenfor dette relativt nye ansvarsområdet vil forslaget bidra til å forbedre registrering, individualisering og sporbarhet av fisk, opplysninger som er grunnlaget for salgslagenes utstedelse av sertifikat eller erklæringer.

Den elektroniske utviklingen har ført til at landings- og sluttsedler nå i stor grad fylles ut og oversendes elektronisk. Regelverket er imidlertid ikke i tilstrekkelig grad oppdatert og utviklet når det gjelder krav til elektronisk verktøy for aktørene, krav til nærmere spesifikasjoner for utstedelse, kontroll og videresending av sedler i elektronisk format. Det vises til de konklusjoner som fremkom i Prosjekt salgslag/ Fiskeridirektorat delrapport B mars 2007 (Endringsgruppen), se Fiskeridirektoratets nettside www.fiskeridir.no/fiskeridir/fiske-og-fangst/rapporter-utredninger/salgslag/prosjekt-salgslag. Forslaget vil derfor inneholde skjerpede krav til næringsaktørene og salgslagene om føring og kvalitetssikring av seddelopplysninger.

Ny forskrift om registrering for kjøper mottaker og av fangst er under arbeid. Ny forskrift om omsetning i første hand av viltlevande marine ressursar (råfiskforskrift) og forskrift om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy er nylig vedtatt. Forslaget her må ses i sammenheng med ovennevnte regelendringer.

Med grunnlag i ovennevnte foreslås en ny forskrift om landings- og sluttseddel.

1.2 Gjeldende rett

Kravet om at all fisk skal veies fortløpende ved landing fremgår av § 7 annet ledd første punktum. Dette må ses i sammenheng med reglene om føring av landings- og sluttseddel i § 6. Det fremgår av gjeldende forskrift § 7 første ledd at enhver som skal motta fisk skal ha en egnet vekt som er godkjent av Justervesenet. Det stilles også krav om at vekten skal ha display eller tilsvarende tydelig avlesningsmulighet plassert ved vekten og at den som lander skal til enhver tid ha uhindret adgang til vekten og veid kvantum skal kunne avleses direkte. Særregler for veiing av pelagisk fanget råstoff til konsum fremgår av jf § 7 tredje og fjerde ledd.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene om veiing av fisk. Det kan dispenseres fra bestemmelser i andre ledd første punktum for fartøy under 15 meter største lengde som lander fisk på steder der det ikke finnes registrerte kjøpere i første hånd. Sist nevnte bestemmelse kom inn etter forskriftsendring av 16. juni 2009.

Plikten til å gi landingsopplysninger ved landing fremgår av gjeldende forskrift § 4 første ledd, mens tilsvarende plikt for omsetningsopplysninger reguleres i § 5 første ledd. Innholdet i opplysningsplikten reguleres av § 4 annet til sjuende ledd og § 5 annet til fjerde ledd. Videre fremgår av forskriftens § 6 hvordan ovennevnte opplysninger skal gis. Skjæringspunktet for når opplysningsplikten inntreer er avhengig av om landing og omsetning skjer samtidig.

I medhold av gjeldende forskrift § 8 første ledd er mottaker pliktig til fortløpende å føre landingsjournal med opplysninger om enhver mottatt landing, samt uttak av fisk fra mottatt landing. Det skal føres slik at det er entydig sporbarhet mellom mottak og uttak, samt henvisning til seddel. Mottak av fisk som ikke er omsatt skal videre merkes, jf § 8 tredje ledd og Fiskeridirektoratet kan gi nærmere bestemmelser og vedtak om landingsjournal, merking og lagring.

2. HOVEDTREKKENE I FORSLAGET

2.1 Generelt

Forslaget til ny forskrift tar utgangspunkt i og viderefører i all hovedsak bestemmelsene i gjeldende forskrift.

Det er grunn til å fremheve at det ikke foreslås noen endringer i tidspunktet for når plikten til å gi landingsopplysninger og omsetningsopplysninger inntreer, jfr. Gjeldende forskrift § 6 annet til fjerde ledd. Når det gjelder plikten til å gi omsetningsopplysninger endres dermed heller ikke anvendelsen av reglene i de tilfellene der noen av omsetningsopplysningene ikke er klare når omsetningen i første hånd skjer. Et eksempel på dette er hvis mottaksgarantien i Skagerrakfisk kommer til anvendelse. Her fastsettes ikke prisen før fisken er omsatt fra salgslaget til endelig kjøper selv om omsetningen i første hånd skjer når fisken meldes inn til mottaksgarantien.

Det foreslås endringer og utvidelser når det gjelder veieplikt og krav til vekt i den nye forskriftens §§ 5 og 6, samt registrering i § 17, journalføring i § 18, merking og lagring av fangst i § 19 .

Begrep og definisjoner i gjeldende forskrift videreføres, med mindre noe annet uttrykkelig er nevnt. Samtidig foreslås en del materielle endringer i de fleste av forskriftens bestemmelser, noe som medfører at forskriftens tittel, innhold og struktur blir noe endret.

Når det gjelder forskriftens virkeområde i § 2 og definisjoner i § 3 må dette ses i sammenheng med revisjon av blant annet forskrift om omsetning i første hand av villlevande marine ressursar, samt forskrift om registrering for kjøper mottaker og av fangst.

2.2 Veieplikt

Forslaget splitter § 7 i gjeldende forskrift i to bestemmelser, der ny § 5 regulerer veieplikten og ny § 6 regulerer krav til vekt, plassering, avlesning og adgang.

For det første foreslås at veiing av all pelagisk fangst før sortering/pakking skal foregå med automatisk vekt, jf forslaget § 5 første ledd annet punktum. Forslaget medfører at det ikke lenger foreligger samme valgfrihet med hensyn til type vekt for mottak i pelagisk sektor. Ettersom flertallet av slike anlegg anvender automatiske vekter, vil endringen kun ha betydning for mindre mottaksanlegg. Hjemmel til å kunne innvilge dispensasjon i særlige tilfeller foreslås videreført.

Det foreslås videre i § 5 tredje ledd at all fisk som utsorteres fra produksjonen i bedriften ved den enkelte produksjonsprosess, skal veies før neste produksjon påbegynnes og informasjonen skal føres i journalen. Bakgrunnen er å få registrert korrekte opplysninger også for den delen av kvantumet som blir utsortert. Dette styrker spesielt grunnlaget for omsetningskontroller. Forslaget må også ses i sammenheng med kravet til at fiskens anvendelse skal oppgis på landings- og sluttseddel, samt i mottakers journal.

Det foreslås også å skjerpe kravet noe til plassering av vekten og dens avlesningsmuligheter, forslaget til ny § 6. Formålet er å sikre at både fisker og kontrollpersonell skal kunne følge med på veiingen. Kravet om slavedisplay ved veiing av pelagisk fanget fisk videreføres, men utvides til å gjelde både for fisk for konsum og industriformål.

Forslaget utvider kravet til flere telleverk med minst en totalteller i gjeldende forskrift § 7 fjerde ledd, fra å gjelde bare ved veiing av pelagisk fanget fisk til alle typer landinger der automatiske vekter anvendes, jf forslag til ny § 6 fjerde ledd.

Det foreslås innført forbud mot å ha innretninger i eller ved vekten, samt foreta endringer i vektens styringsfunksjoner, som kan være egnet til å påvirke selve veiingen, jf forslaget § 6 sjette ledd. Forslaget omfatter innretninger som kan benyttes til å transportere fisk utenom vekten.

2.3 Journalføring

Journalføringsplikten foreslås utvidet til å omfatte alle former for mottak, herunder kjøp i annen hånd og mottak av fisk som ledd i intern forflytning i en bedrift, jf forslaget § 18 første ledd. Det skal dermed til enhver tid fremgå av en journal hvor fisken har kommet fra. I bestemmelsens annet ledd foreslås at plikten til å føre journal også skal omfatte ethvert uttak av fisk til produksjon, herav det som skal veies som utsortert vare fordi den ikke er egnet til den enkelte produksjon. Videre foreslås at plikten skal omfatte ethvert uttak av fisk som blir transportert fra det enkelte anlegg, jf § 18 tredje ledd. Forslaget vil effektivisere ressurskontrollen, særlig når det gjelder gjennomføring av lager- og omsetningskontroll.

2.4 Merking og lagring

Det foreslås innført krav om merking av all mottatt fisk, slik at denne entydig kan knyttes til vedkommende landing eller mottak, jf forslaget til ny § 19 første ledd. Kravet foreslås å gjelde frem til fisken blir tatt ut av lager til produksjon. Videre innføres krav om at all fangst som ikke er omsatt skal lagres atskilt fra omsatt fisk, jf forslaget § 19 annet ledd.

2.5 Oppfølging av Prosjekt Salgslag / Fiskeridirektorat

En vesentlig del av det som er nytt i forhold til gjeldende forskrift er de konklusjoner og tiltak som framkom i Prosjekt salgslag/ Fiskeridirektorat delrapport B mars 2007 (Endringsgruppen). Der er det utarbeidet anbefalinger om forbedringer av registrering, kvalitetssikring, kontrollrutiner for tilsyn med føring av sedler og behandling og overføring av landings- og sluttsedler.

Forbedringene skal gi lik behandling i alle salgslag, øke hastigheten på oversendelse av opplysningene, forbedre ressurskontrollen samt effektivisere den gjennom økt bruk av elektroniske løsninger. Forskriftsforslaget inneholder på de fleste punkter en overordnet beskrivelse av plikter som gjelder og oppgaver som skal utføres samt hjemmel til å gi nærmere bestemmelser i form av forskrift. Et vesentlig element fra prosjektet er samvirketanken, ved at alle parter skal bidra når det gjelder å motta seddelopplysninger mv og lette salgslagenes ressurskontroll.

Det foreslås hjemler for å kunne gi forskrift om krav til elektronisk verktøy hos aktørene, og nærmere spesifisering for utstedelse, kontroll og videresending av sedler i elektronisk format som vil rette seg mot mottaker/kjøper og salgslag. Disse forslagene er utarbeidet i samarbeid mellom Fiskeridirektoratet og salgslagene.

I forslaget § 17 første ledd foreslås påbud om elektronisk seddelføring og at både mottaker/kjøper og salgslagene skal foreta kvalitetssikring av seddelopplysningene. Videre foreslås at salgslagene skal ha kontrollrutiner for å føre tilsyn med at mottaker/kjøper og den som lander fyller ut seddel i henhold til regelverket, jf forslaget § 22 annet ledd, samt rutiner som sikrer at alle opplysninger som oversendes Fiskeridirektoratet er korrekt iht. krav gitt i forskrift, jf § 22 tredje ledd.

Det foreslås at opplysningene overføres elektronisk, jf § 22 siste ledd. Ved salg fra lager skal salgslagene ha rutiner for overføring av opplysninger om gjenværende ikke-omsatt lagerbeholdning, jf § 22 femte ledd.

Når salgslagene og regionkontorenes vedtak om administrativ inndragning iverksettes, skal den elektroniske overføringen av informasjon om inndradd verdi knyttes til den enkelte seddel.

Fiskeridirektoratets rolle i denne sammenheng er ikke omtalt i forslaget til forskriftstekst, men Fiskeridirektoratets bidrag vil være en forutsetning for bedret kvalitet på data fra landings- og sluttsedler.

3. FORHOLD TIL ANDRE REGLER

Forslaget må også ses i sammenheng med høringsnotat av 30. mars 2009 om forslag til forskrift om registrering som kjøper og mottaker av fangst. Forslaget åpner for en begrenset adgang til å registrere flere aktører ved samme anlegg eller sted. Kravene som foreslås i forslaget her om atskillelse, merking av fangst og journalføring må ses i sammenheng med forslaget til forskrift om registrering som kjøper og mottaker av fangst.

Forslaget må også ses i sammenheng med forslaget til ny forskrift om omsetning i første hand av viltlevande marine ressursar (råfiskforskriften), samt forskrift om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy.

Videre er forslaget av avgjørende betydning for kvaliteten på de opplysninger som danner grunnlag for fangstsertifikat, se omtale under pkt 1.1. ovenfor.

4. FORHÅNSMELDING VED LANDING

I forbindelse med gjennomgangen av gjeldende landingsforskrift er det naturlig å vurdere om bestemmelser i andre forskrifter skal flyttes over til den nye forskriften.

I medhold av forskrift av 13. november 1995 om oppgave- og opplysningsplikt for enhver som mottar eller omsetter fangst kan Fiskeridirektoratet pålegge enhver som mottar eller kjøper fangst å gi opplysninger om anløp av fartøy og mottak av fangst. Forskriften benyttes aktivt i forskjellige fiskerier og har vært et viktig verktøy i ressurskontrollen. Forskriften er hjemlet i saltvannsfiskeloven.

På bakgrunn av dette er det naturlig å overføre hjemmelen til å pålegge plikt til å sende forhåndsmelding om anløp til den nye landingsforskriften, se forslaget til ny § 4.

Det materielle innholdet i bestemmelsene foreslås videreført. I tillegg foreslås det å innføre hjemmel til å pålegge at kvantum fisk som skal landes fordelt på art og produkttilstand skal opplyses i forhåndsmeldingen. Kompetansen til å fatte vedtak foreslås lagt til Fiskeridirektoratets stedlige regionkontor.

I forbindelse med andre regelendringer etter havressurslovens ikrafttredelse er det foreslått å innføre pålegg om at det skal sendes forhåndsmelding om anløp fra fiskefartøyene. Forslaget om hjemmeloverføring har ikke til hensikt å innføre ”dobbel” forhåndsmelding for fiskefartøy og mottaker /omsetter. Det antas at antall pålegg rettet mot mottaker av fangsten vil bli sterkt redusert når plikten pålegges fartøyet. Tilfeller der både fisker og mottaker pålegges meldeplikt skal unngås.

5. SÆRLIG OM PLIKTEN TIL Å VEIE

5.1. Gjeldende rett

Enhver som skal motta fisk skal ha en egnet vekt som er godkjent av Justervesenet, jf gjeldende forskrift § 7 første ledd. Vekten skal ha display eller lignende avlesningsmulighet plassert ved vekten, der veid kvantum skal kunne avleses direkte. Videre kreves at den som lander skal ha umiddelbar og uhindret adgang til vekten. Kravet om at all fisk skal veies fortløpende ved landing fremgår av § 7 annet ledd første punktum. Dette må ses i sammenheng med reglene om føring av landings- og sluttseddel i § 6.

Tredje og fjerde ledd fastsetter særregler for vekt som brukes ved landing av pelagisk fanget råstoff til konsum. Dette gjelder krav til flere telleverk /totalteller, samt krav til slavedisplay og automatisk stopp av båndvekt, dersom det innveide kvantum ikke blir registrert.

I medhold av femte ledd kan Fiskeridirektoratet i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene om veiing av fisk. For fartøy under 15 meter største lengde kan det dispenseres fra kravet til fortløpende veiing på steder der det ikke finnes registrerte kjøpere i første hånd. Tredje punktum gir eksempler på opplisting av momenter som det skal tas hensyn til ved vurderingen av om dispensasjon skal gis, herunder lokale hav- og værforhold, samt gangtid til nærmeste mottak. Det kan settes vilkår for slike dispensasjoner.

5.2. Generelt om forslaget til veieplikten

De generelle reglene er foreslått plassert i § 5 i forslaget til ny forskrift.

Kravet om at all fisk skal veies fortløpende ved landing videreføres i første ledd. I første ledd annet punktum inntas en presisering om at ansvaret for veieplikten både påhviler den som lander og mottaker/kjøper. Regelen om veiing av pelagisk fanget råstoff og fastsettelse av vekt ved første gangs landing av levende fisk til restitusjonsmerd videreføres i forslaget § 5 første ledd siste punktum. Begrepet veies er ikke ment å være til hinder for fremtidig teknologisk utvikling med hensyn til å benytte andre metoder for måling av kvantum, som kan bli godkjent.

Forslaget viderefører bestemmelsen om ansvarlighet for veiing av landinger i utlandet eller til utenlandsk fartøy i andre ledd. Som tidligere innebærer ansvaret at norske fartøy bare kan lande ved anlegg som har vekt. Kravene til vekt, plassering, avlesningsmulighet og adgang i § 6 vil derfor ikke få direkte virkning overfor landinger i utlandet i den betydning at det ikke vil være forbudt å lande fisk ved anlegg i utlandet som ikke oppfyller alle kravene i denne bestemmelsen.

For å styrke kontrollen med ressursuttaket, foreslås det å kreve at utsortert kvantum ved produksjon skal veies straks etter utsortering, jf § 5 tredje ledd. Kravet vil gi et langt sikrere grunnlag for å gjennomføre omsetningskontroller. Forslaget må også ses i sammenheng med at anvendelse av fisken foreslås oppgitt ved landing og omsetning, jf merknadene til §§ 10 og 14. Det fremgår av kravet om artsangivelse at art også må oppgis for det utsorterte kvantum.

Bestemmelsen i fjerde ledd om at Fiskeridirektoratet i særlige tilfeller kan dispensere fra bestemmelsene om veiing videreføres, samtidig som det foreslås å delegere vedtakskompetansen til regionkontorene. Fiskeridirektoratet er klageinstans. Forslaget er i samsvar med de øvrige endringer når det gjelder vedtakskompetansen som er foreslått her. Det vises til punkt 11 for ytterligere drøftelse av Fiskeridirektoratets vedtakskompetanse.

5.3. Om krav til vekten, plassering, avlesningsmulighet og adgang

Reglene er foreslått plassert i § 6 i forslaget til ny forskrift.

5.3.1 Krav til vekten

I første ledd foreslås at enhver som mottar fisk skal ha egnet vekt som til enhver tid er godkjent og som brukes i henhold til regler gitt i eller i medhold av lov av 26. januar 2007 om målenheter, måling og normaltid (heretter kalt lov om målenheter, måling og normaltid). Dette er en videreføring av gjeldende rett, men formuleringen er noe endret i forhold til gjeldende forskrift § 7.

Begrepet godkjent av Justervesenet er erstattet med en referanse til reglene i eller i medhold av lov om målenheter, måling og normaltid. I henhold til denne loven kan godkjenning (samsvarsvurdering) før salg av måleredskaper som er omfattet av direktiv 2004/22/EF om måleinstrumenter (heretter kalt MID), foretas av ethvert teknisk kontrollorgan utpekt etter direktivet. Kontroll og godkjenning av måleredskaper foretas bare av Justervesenet. Henvisningen innebærer at vekten til enhver tid må oppfylle de krav som fremgår av regler i eller medhold av denne loven, både i forhold til typegodkjenning av vekten og bruken. I henhold til forskrift av 20. desember 2007 om måleenheter og måling § 5-5, plikter brukere av måleredskaper å forsikre seg om at måleredskapet til enhver tid har gyldig godkjenning. Dersom det er grunn til å tro at kravene forutsatt ved godkjenning ikke lengre er oppfylt, plikter bruker å få klarlagt og rettet forholdene. I § 5-6 angis forhold som medfører at godkjenningen faller bort, og at rekvirering av ny oppfølgingskontroll er nødvendig før måleredskapet defineres som godkjent. Det innebærer eksempelvis at dersom vektens plombering av ulike årsaker er brutt, så må plomberingsbruddet være meldt til Justervesenet for at vekten fortsatt kan anses som godkjent. Videre innebærer henvisningen at vekten til enhver tid må anvendes innenfor sitt godkjente bruksområde.

Med egnet menes blant annet at vekten skal være egnet i forhold til hvilken art og mengde fisk som anlegget tar i mot. Kravet om egnet vekt vil ikke medføre en vurdering om vekten tilfredsstillende de tekniske kravene for vekttypen gitt i instrument spesifikke forskrifter i medhold av MID. Dette gjøres av det tekniske kontrollorgan som typegodkjenner vektsystemet. Spørsmålet om vekten er egnet i henhold til § 6 første ledd kan for eksempel oppstå der en typegodkjent vekt blir flyttet fra sin opprinnelige plassering, der forhold rundt vekten er endret på eller at vekten brukes på en slik måte at den ikke er egnet for den aktuelle art. Fiskeridirektoratet avgjør spørsmålet om egnethet i medhold av syvende ledd og kan kreve gjennomføring av veiing for å påse at vekten fungerer tilfredsstillende hos det enkelte anlegg.

5.3.2 Plassering av vekten

For å styrke ressurskontrollen, samt legge forholdene bedre til rette for at den som lander skal kunne følge veiingen, styrkes kravet noe til plassering av vekten og avlesningsmulighetene. Det foreslås i andre ledd å innføre krav om at vekten skal være plassert i mottaksområdet. Videre skal den som lander ha uhindret og umiddelbar adgang til vekten. Avhengig av det enkelte anleggs størrelse og fysiske utforming, vil det variere hva som anses som mottaksområde. Det vurderes derfor som lite hensiktsmessig å definere begrepet i forskriften. Det vil være begrenset hvor langt inne i lokalet vekten kan stå for å tilfredsstille kravet om uhindret og umiddelbar adgang. Begrepene sier noe om at vekten skal være plassert på et sted med direkte forbindelse til landingsområdet. Med uhindret menes at den som lander skal ha fri adgang til vekten, noe som innebærer at vekten ikke kan stå bak låste dører og lignende.

5.3.3 Avlesningsmulighet

Forslagets § 6 andre ledd, tredje og fjerde punktum viderefører kravet til vektens avlesningsmulighet. Vekten skal ha display eller annen tilsvarende avlesningsmulighet plassert i eller ved vekten og veid kvantum skal kunne avleses direkte. Dette innebærer at display/alternativ avlesningsmulighet må være en integrert del av eller plassert ved siden av vekten. Kravet innebærer i alle tilfelle at vekt og vektavlesning skal være synlig samtidig, noe som utelukker at vektindikatoren bare kan plasseres på et kontor eller et atskilt sted på anlegget. Videre må også displayet være plassert slik at den som lander ikke har problemer med å følge vektavlesningen fra et normalt ståsted ved vekten. Det vil for eksempel være forskriftsstridig å plassere displayet slik at det vender inn mot veggen eller lignende.

Kravet til slavedisplay ved veiing av pelagiske fangster utvides i § 6 tredje ledd til også å gjelde pelagisk fanget fisk til industriformål. På samme måte som ved fangst til konsum vil en løsning med mindre display plassert på kaikanten like ved landingsstedet oppfylle kravet, forutsatt tydelig lesbarhet. Kravene til slavedisplay gjelder ikke ved veiing av utsortert kvantum ved produksjon av pelagisk fanget fisk til konsum, jf § 6 tredje ledd siste punktum.

I § 6 fjerde ledd utvides kravet til flere telleverk med minst en totalteller til å gjelde bruk av automatiske vekter generelt. Det innebærer at kravet vil også gjelde ved landing av hvitfisk der automatiske vekter anvendes, eksempelvis gradere. Også ved landinger av hvitfisk vurderes det som viktig at både mottaker og den som lander til enhver tid har oversikt over det veide totalkvantum for den enkelte landing.

5.3.4 Krav til automatisk stopp – automatiske vekter

Kravet om automatisk stopp av all tilførsel av fisk dersom vektindikator ikke er i stand til å registrere innveid kvantum i femte ledd, utvides til å gjelde ved bruk av automatiske vekter generelt. Det kan eksempelvis oppstå der vektindikatoren er utkoblet, der vekten over lengre tid blir brukt utenfor godkjent bruksområdet, eller at vekten registrerer andre feil som kan påvirke veiingen. Det foreslås også å innføre tilsvarende krav der vekten ikke tareres i henhold til de regler som til enhver tid er gjeldende etter lov om målenheter, måling og normaltids. Det kan eksempelvis være dersom kravet til automatisk tarering ved start eller etter et visst tidsintervall, ikke blir overholdt.

5.3.5 Forbud mot innretninger og endringer i styresystemer

I § 6 sjette ledd foreslås å innføre forbud for å sikre at vekt og veiesystem skal brukes på riktig måte og forhindre manipulering og omgåelse av vektkravet. Bakgrunnen for forslaget er

omstendigheter avdekket av ressurskontrollen, som viser flere utfordringer med hensyn til å sikre at vekt og vektsystem blir brukt tilfredsstillende. Det vurderes derfor som nødvendig å klargjøre regelverket på dette området, noe som vil øke forutsigbarheten også for næringen.

Første punktum innfører et forbudt mot å ha innretninger som kan være egnet til å påvirke veiingen plassert før eller i forbindelse med vekten. Med innretninger menes for eksempel ulike gjenstander som lodd, tråd etc., men også andre installasjoner, eksempelvis hull i vektens sideplater, der innretninger kan plasseres for å løfte veiebåndet. Dersom matebåndet er plassert slik at fisken har for stor hastighet inn på vekten, vil det også omfattes av første punktum, da veiingen kan påvirkes. Tilsvarende gjelder dersom en pallevekt er påmontert rammekanter, som medfører at kassene ikke blir stående med full tyngde på selve vekten.

I annet punktum foreslås forbud mot å foreta endringer i styresystemer tilkoblet vekten som kan være egnet til å påvirke veiingen eller funksjoner beskrevet i femte ledd. Med ”endringer i styresystemer” menes eksempelvis endringer av parametere i programvaren til PLS (Programmerbar Logisk Styring) som kan påvirke veiingen eller forandringer av funksjoner og koblinger til deler som styrer signaler til eller fra vektsystemet. Henvisningen til femte ledd medfører eksempelvis at forbudet omfatter endringer der vektindikatoren kobles ut, slik at fisk blir kjørt over vekten uten at kvantumet registreres. Videre omfattes endringer som medfører fastsettelse av feil nullpunkt eller feil tarering.

Videre foreslås i tredje punktum et forbud mot faste innretninger som kan benyttes til å transportere fisk utenom vekten. Med dette menes eksempelvis rør, luker, sluser og vendbare innretninger som kan brukes til å transportere fisken inn i produksjonen utenom vekten.

De foreslåtte forbudene i § 6 sjette ledd rammer innretninger og endringer i styringsfunksjoner som kan være egnet til å påvirke veiingen eller styringsfunksjonen. Dette innebærer at det må foreligge sannsynlighetsovervekt for at veiingen eller styringsfunksjoner kan bli påvirket. Det er dermed ikke noe vilkår at innretningen eller endringen i styringsfunksjonen faktisk er brukt til å påvirke veiingen i en konkret sak.

5.3.6 Fiskeridirektoratets hjemmel for pålegg

For å sikre oppfyllelsen av reglene om vekt og veieplikt, samt krav til plassering, avlesningsmulighet og adgang, er det nødvendig at Fiskeridirektoratets regionkontor gis hjemmel til å fatte vedtak om forbud mot bruk av vekt eller gi andre pålegg, jf forslaget § 6 sjuende ledd. Eksempelvis kan det i medhold av denne bestemmelsen pålegge plombering av luker/åpninger plassert før eller i forbindelse med vekt eller pålegge fjerning av hull i vektens sideplater. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

6. SÆRLIG OM PLIKTEN TIL Å FØRE JOURNAL

6.1. Gjeldende rett

Plikten til å føre journal fremgår av gjeldende forskrift § 8 første og annet ledd. Mottaker skal fortløpende føre landingsjournal, med opplysninger om enhver mottatt landing, samt ethvert uttak av fisk fra mottatt landing. Journalen skal føres slik at det er entydig sporbarhet mellom fisken som er mottatt og ethvert uttak av slik fisk, slik at en med sikkerhet kan følge mottatt

fisk og alt senere uttak fra den enkelte landing. Journalen skal også påføres en entydig henvisning til landingsseddel og sluttseddel, jf andre ledd siste punktum.

6.2. Generelt om forslaget til nye regler om journalføring

Reglene er foreslått plassert i forslagets § 18.

Både ved store og små anlegg kan det være til dels komplisert og tidkrevende å skaffe oversikt over hvilken del av det totale kvantum som er mottatt direkte fra fiske- eller transportfartøy, ved kjøp i annen hånd eller ved intern transport fra et annet anlegg i samme selskap. Det medfører vanskeligheter i ressurskontrollen og medfører at mulighetene til å avdekke svart omsetning reduseres.

Det foreslås å innføre et krav om journalføring av alle mottak av fisk, uttak av fisk til produksjon, samt uttak av fisk som transporteres fra det enkelte anlegg. Det innebærer at mottaker av fisk pålegges en utvidet journalføringsplikt i forhold til gjeldende landingsforskrift.

I første ledd foreslås at mottaker fortløpende skal føre journal med opplysninger om ethvert mottak av fisk. Med ethvert mottak menes fisk som landes fra fiske- eller transport fartøy, samt mottak av fisk kjøpt i annen hånd. Videre omfattes også alle mottak av fisk som ledd i intern forflytning mellom to anlegg i samme foretak, herunder egne eksterne lagre, leide lagre osv.

Begrepet mottaker omfatter rene mottaksanlegg og produksjonsbedrifter av fisk og fiskeprodukter, dersom de også tar imot fisk direkte fra fiske eller transportfartøy. Dersom de gjør det skal alle mottak føres i journalen.

Dato for mottaket skal oppgis. Med dette menes den dato fangsten ankommer det enkelte anlegg.

Videre foreslås at art, produkttilstand, størrelsessammensetning, anvendelse og kvantum for det enkelte mottak skal oppgis.

Opplysninger om anvendelse er nytt og med dette menes at det må oppgis hvilken type produksjon fisken skal gå til, eksempelvis filet- eller saltfiskproduksjon eller rundfrost. I den senere tid er det fremkommet påstander om nedskriving av fangstens kvalitet eller størrelsessammensetning, uten at kvantum nedskrives, for å få omsatt fisken. Dette viser viktigheten av å ha en bred opplysningsplikt for å sikre kontrollen av at alle opplysninger som er gitt, er korrekte.

Ved noen mottak kan det være uavklart på mottakstidspunktet hvilken anvendelse fisken skal gå til. Forslaget er derfor ikke til hinder for at betegnelsen "uavklart" eller lignende, kan oppgis i slike tilfelle. Forslaget om å oppgi anvendelse er også av vesentlig betydning for å kunne kontrollere at leverings/bearbeidelsesbetingelser ved torsketråltillatelser og enhetskvoter/strukturkvoter blir overholdt. Det vurderes at det ikke er tilstrekkelig bare å kreve angivelse av kvotetype på seddel, fordi tillatelser som innehar leveringsbetingelser ikke nødvendigvis medfører bearbeidelsesbetingelser. Ved også å kreve at opplysningene føres i

journalen oppnås tilstrekkelig kontroll av om samtlige betingelser blir overholdt. Tilsvarende begrunnelse vil også gjelde for journalføringsplikten for uttak til produksjon.

Det foreslås også at der automatisk vekt er benyttet, skal totaltelleverkets verdi ved landingens begynnelse og slutt oppgis i journalen. Forslaget medfører en utvidelse av opplysningsplikten for mottaker og er begrunnet i behovet for å styrke ressurskontrollen.

Dersom fangsten er mottatt/ kjøpt i første hånd skal fartøyets navn og registreringsmerke, samt landings- og sluttседdelnummer, oppgis i journalen. Dersom fisken er ankommet anlegget på annen måte enn ved direkte landing fra fiske- eller transportfartøy, skal fangstens opprinnelige mottaker, dvs. avsender, transportør og transportmåte oppgis, samt seddelnummer. Forslaget innebærer at det i det tidsrommet fangsten befinner seg på anleggets (råvare)lager, vil være mulig å følge den enkelte fangst tilbake til landings- eller sluttседdel, eller avsender.

I andre ledd foreslås at mottaker skal føre ethvert uttak av fisk til produksjon. Forslaget er en utvidelse i forhold til i gjeldende forskrift. Utvidelsen består i at journalplikten ikke lengre begrenses til ethvert uttak fra mottatt landing, men omfatter også uttak av fisk som er kjøpt i annen hånd, samt mottatt som ledd i intern forflytning.

Mottaker skal for det enkelte uttak til produksjon oppgi dato for uttak, art, produkttilstand, størrelsessammensetning, kvantum og faktisk anvendelse. Tilsvarende skal journalen inneholde opplysninger om utsortert fisk fra produksjonen i bedriften. Disse opplysningene er særlig nyttige i forhold til å vurdere utbytte og for å oppnå sikre tall ved omsetningskontroller. Med dato menes den dato fangsten fysisk tas ut av lageret og føres inn i anleggets produksjon. Med anvendelse menes at det må oppgis hvilken type produksjon fisken går til. Der anvendelsen var uavklart ved landingstidspunktet, vil det kunne bli avvik i journalen med hensyn til anvendelsen mellom mottak og uttak.

Det skal altså fremgå av journalen hvor mye fisk som er mottatt og som fortsatt befinner seg på anlegget, enten på (råvare)lager eller som ferdig produsert vare.

I tredje ledd innføres en plikt for mottaker til fortløpende å føre journal over ethvert uttak av fisk som transporteres fra det enkelte anlegg. Dette innebærer en utvidelse av pliktene etter gjeldende forskrift. Plikten inntreer ved all transport herunder intern transport, det vil si til annet anlegg i samme foretak.

Mottaker skal for det første føre dato for transporten. Med dato menes tidspunktet for når fisken fysisk forlater anlegget. Art, produkttilstand, størrelsessammensetning, kvantum og seddelnummer/-numre skal oppgis i journalen. I tillegg skal transportør, samt mottaker for transporten identifiseres med foretakets navn, samt at transportmiddel skal oppgis. På denne måten skal kontrollmyndighetene kunne undersøke om opplysningene vedrørende uttak til transport er i overensstemmelse med journalopplysninger hos mottaker for transporten.

6.3. Skjæringspunktet for føringsplikten

Forslaget krever at journalen skal føres fortløpende. Kravet har to sider som det blir redegjort for i det følgende. Den handler om når plikten til å føre journal inntreer og om skjæringspunktet for når journalføringen må være fullført.

Med fortløpende føring forstås føring senest innen arbeidets opphør den aktuelle dag eller innen kl. 24:00 om det arbeides over døgnskillet. Journalen skal imidlertid alltid føres ferdig for det enkelte mottak, uttak og transport, før neste påbegynnes.

For journalføring med hensyn til mottak vurderes det slik at det ikke skal føres noe i journalen om mottaket før det er fullført, dersom mottaket går fortløpende. Er en ikke ferdig før døgnskillet skal det ikke føres noe inn. Dersom mottak stoppes, for så å opptas etter et opphold, vil kravet om fortløpende føring innebære at journal skal skrives. Dette innebærer at ved landinger som foregår over flere døgn må journal føres ved opphold i landingen, eksempelvis ved arbeidsstopp på natten. Korte opphold i forbindelse med arbeidspåuser eller mindre tekniske forhold, kan ikke regnes som opphold i denne forbindelse. Tilsvarende vil også gjelde for føring av uttak til produksjon og transport.

Når det gjelder transport ut av bedriften inntreer plikten til å føre i det fangsten fysisk forlater anlegget. På den måten vil samtlige journalføringer være rettet mot kvantum som er i ferd med å forlate eller allerede har forlatt anlegget. Kravet om fortløpende føring medfører at journalen må føres umiddelbart etter at transporten har forlatt anlegget.

6.4. Journalføringen

I journalen skal ethvert mottak gis et unikt nummer. Nummereringen kan i praksis løses på flere måter. Eksempelvis kan journalnummeret for mottaket være det samme som landings- eller sluttseddelnummer. De enkelte mottak kan også nummereres i stigende rekkefølge etter tidspunkt for mottak. Dersom bedriften benytter unike mottaksnumre skal seddelinformasjonen føres i tillegg. Det avgjørende for om journalen er forskriftsmessig ført, er at det klart fremgår hvilket nummer det enkelte mottaket er gitt og at fangsten blir merket med dette nummeret, og at all fangst kan spores tilbake til landings- eller sluttseddel eller flere seddelnumre dersom flere fangster er slått sammen.

6.5. Lagring av opplysninger

Journalføringsplikten krever ikke utforming av en offisiell journal. De aller fleste anlegg har i dag en lagerstyring som medfører at de allerede oppfyller kravene til journalføring, samt at de innehar elektroniske medium som benyttes til lagring av dette.

I fjerde ledd foreslås at journalen skal føres som en egen integrert del av mottakers produksjonsstyrings- og logistikk system. Formålet er å sikre at ressurskontrollen får tilgang til opplysningene på en effektiv og systematisert måte. Med føres som en egen integrert del menes at journalen skal føres som en egen separat del/modul, slik at opplysninger ikke må tas ut fra andre systemer, for deretter å systematiseres. Journalen må likevel være ført som en integrert del av bedriftens øvrige produksjonssystem, slik at opplysninger som er ført der ikke trengs å føres på nytt i journalen. Bedriften må kunne fremlegge en beskrivelse av hvordan journalføringen er innrettet.

Det foreslås i femte ledd at Fiskeridirektoratet kan gi nærmere bestemmelser om føringsplikten, samt at Fiskeridirektoratets regionkontor gis hjemmel til å gi pålegg om hvordan journalen skal føres. Fiskeridirektoratet vil være klageinstans for slike pålegg.

7. OPPFØLGING AV PROSJEKT SALGSLAG

7.1 Generelt

Landings- og sluttseddeldokumentet er på flere måter grunnleggende for å kunne forvalte norske fiskerier. For den enkelte fisker vil fangsten som registreres i dette dokumentet avregnes mot de kvoter fiskeren har av ulike fiskeslag. Opplysningene brukes videre av fiskeriforvaltningen for å sikre at den totale fangstmengde ikke overstiger det kvantum som fartøygrupper eller samtlige norske fiskere tillates å fiske. Videre er dokumentet avgjørende ved kontroll av at høsting foregår i henhold til lover og forskrifter. Seddelopplysningene er viktige for Havforskningsinstituttet m.fl. og for statistikkformål.

Det anses som hensiktsmessig at alle bestemmelser om føring og kvalitetssikring av opplysninger samles i forskriften. Den vil dermed omfatte alle aktører som har en rolle fra og med landingstidspunktet til og med endelige overføring av de siste opplysningene til Fiskeridirektoratet. Det foreslås at salgslagene i en overgangsperiode, og senere i særlige tilfeller, kan dispensere fra kravet om elektronisk føring av seddel.

Det er behov for at en sikrer høy kvalitet på de opplysninger som noteres på landings-/sluttseddel. Av hensyn til å etablere like rammevilkår er det behov for å gjøre samme kvalitetskrav gjeldende for alle fiskere og alle salgslag. Endelig vil en fullstendig overgang til elektroniske landings- og sluttsedler, med elektronisk baserte tester før sedlene godkjennes av salgslagene og Fiskeridirektoratet, på sikt føre til reduserte administrative kostnader. Kostnadsreduksjonene kommer både salgslagene og fiskeriforvaltningen til gode.

Prosessen med å etablere enhetlige kvalitetskrav til landings og sluttseddelopplysninger må bli todelt. Fiskeridirektoratet foreslår at rammebestemmelser om påbud og bruk av elektronisk verktøy tas inn i den nye landingsforskriften, se utkastets § 17 samt § 22.

7.2 Kvalitetssikring mv.

Det foreslås i § 17 første ledd at mottaker/kjøper og salgslagene skal ha elektronisk utstyr og programvare for registrering og oversendelse av landings og sluttseddelinformasjon. Det kreves at informasjonen skal oversendes elektronisk til salgslagene umiddelbart etter registrering. Det foreslås videre at salgslagene skal foreta elektronisk registrering og kvalitetssikring av seddelopplysningene og oversende dette til Fiskeridirektoratet

Videre kreves det i medhold av § 22 første og annet ledd at salgslagene etablerer rutiner som ivaretar ansvaret for kvalitetssikring og tilsyn med føring av seddel. Forslagets § 22 tredje til sjuende ledd foreslår bestemmelser og presiseringer om overføringen av seddelopplysninger fra salgslag til Fiskeridirektoratet. Direktoratet vil på sin side ha rutiner både for å motta fiskesalgslagenes seddelopplysninger, og tilrettelegge rutiner for å lette salgslagenes ressurskontroll.

7.3 Korreksjonsadgang

Det oppstår fra tid til annen behov for å endre opplysninger som er gitt på en landings- eller sluttseddel. Årsakene kan være flere og mange av dem behøver ikke å ha noen sammenheng med at det er begått noe regelbrudd i forbindelse med utfyllingen. Endring av kvalitetsklassifisering kan være et eksempel. I andre tilfeller kan det ligge et regelbrudd til grunn. Det kan være at det oppgis feil vekt eller art som følge av at aktørene ikke har vært tilstrekkelig aktsomme under landingen, veiingen og utstedelsen av seddelen. Både av kommersielle årsaker og av hensynet til korrekt føring kan det oppstå behov for å endre opplysningene på en seddel. Dersom det for eksempel er oppgitt feil art på en landingseddel må det kunne korrigeres før fisken omsettes.

Gjennom Prosjekt Salgslag er det avdekket at endringer skjer uten at det dokumenteres på tilstrekkelig måte. Dette gjelder også opplysninger som oppstår som følge av regelbrudd, dvs. mangel på aktsomhet. Det er derfor behov for å regulere hvilke plikter som skal gjelde dersom det oppstår endringsbehov.

I forslaget til § 20, siste ledd første og annet punktum er det tatt inn krav om at den som har gitt feile opplysninger skal sende søknad til det respektive salgslaget. Søknaden skal angi årsaken til endringsbehovet.

Salgslagene skal i slike saker legge til grunn forvaltningslovens bestemmelser. Fiskeridirektoratet foreslår at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å gi nærmere bestemmelser, jf forslaget § 20 siste ledd siste punktum.

8. MERKNADER TIL DEN ENKELTE PARAGRAF I FORSLAGET

Til hjemmel og tittel

Forslag til forskrift om landings og sluttseddel hjemles både i råfiskloven og havressursloven.

Det foreslås at navnet på forskriften blir "Forskrift om landings- og sluttseddel". I dagligtale vil forskriftstittelen være landingsforskriften, som inntas i parentes i overskriften.

Til § 2 Virkeområde

Forskriften foreslås å gjelde for alle norske fartøy uansett hvor de befinner seg. For utenlandske fartøy foreslås den å gjelde ved landing i norsk havn, indre farvann og i territorialfarvannet. For begge fartøygruppene vil forskriften dermed gjelde ved omlasting i de respektive geografiske virkeområdene. Virkeområdet omfatter den som lander, selger, kjøper og mottaker og de som er ansvarlig for omsetning i første hånd.

Etter at gjeldende forskrifts vedtakelse i 2003 er det utviklet stadig flere elektroniske systemer for rapportering og behandling av opplysninger. Denne utviklingen vil fortsette og har sin

tilslutning både i næringen og hos fiskerimyndighetene. § 2 fjerde ledd i gjeldende forskriften anses som overflødig og foreslås fjernet.

Til § 3 Definisjoner

I forslaget § 3 andre ledd andre punktum, redegjøres det for at lossing av fisk fra fartøy som transporterer fisk omfattes av landingsbegrepet, der kjøperfartøy, transportfartøy, produksjonsfartøy med videre blir nevnt som eksempler på hvilke fartøy som er ment omfattet. Tredje punktum utvider landingsbegrepet til også å omfatte opptak til slike fartøy fra lås/steng, samt fra et annet fartøys fiskeredskap i de tilfeller der det er tillatt.

Det er foretatt en presisering av begrepet mottaker i siste ledd for å klargjøre hvem som er ansvarlig for mottakers plikter i forskriften.

Til § 4 Forhåndsmelding om landing

Det foreslås at bestemmelsene i forskrift om oppgave- og opplysningsplikt for enhver som mottar og omsetter fangst av 13. november 1995 tas inn som ny § 4 i forskriften.

Til §§ 5 og 6 Veieplikt

Forslaget viderefører kravene til veiing av fangst ved landing. Begrepet viltlevende marine ressurser forstås tilsvarende som i havressursloven § 2, også de deler av fangsten som utsorteres, og biprodukter. Det fremgår også av bestemmelsen i forslaget § 2. Kravet til veiing skjerpes ved at fisk som utsorteres under produksjon skal veies, og det foreslås også skjerpede krav til mottaksjournal i § 18. Videre foreslås det i § 6 skjerpede krav til bl.a. plassering av vektens avlesningsmuligheter og tekniske forhold vedr vekten. Se detaljerte beskrivelser under pkt 5.

Fisker og kjøper er kollektivt ansvarlige for å rapportere korrekt vekt på den marine ressursen som landes, herunder biprodukter og utsortert vare. Dette innebærer at det må fremgå av seddel de tilleggsopplysninger som er nødvendige for å dokumentere at angitt produktvekt er korrekt som bruttovekt, antall kolli, antall paller og tara. Det må være plass på det enkelte salgslag seddel for de relevante opplysningene. Rapportert produktvekt danner grunnlaget for ressursregnskapet. Vanntrekk er bare tillatt trukket fra vekten i de tilfeller fiskerimyndighetenes regelverk tillater dette for bestemte fiskeslag

Til §§ 7 til 13

I forslaget til ny landingsforskrift har en forsøkt å gjøre bestemmelsene om landings- og omsetningsopplysninger i gjeldende forskrift §§ 4 og 5 mer oversiktlige. I §§ 7 til 13 i forslaget har en søkt å synliggjøre sentrale opplysninger som det i dag allerede kreves av hensyn til ressurskontroll og statistikkformål. Salgslagene kan i tillegg ha egne krav.

Til § 7 Landingsopplysninger

I forslaget § 7 presiseres og videreføres derfor selve plikten til å gi landingsopplysninger ved landing for den som lander og mottaker/ kjøper.

Til § 8 Identifikasjon av den som lander.

Forslagets § 8 første ledd annet punktum viderefører gjeldende forskrifts § 4 annet ledd. Som ledd i å legge til rette for utstedelse av fangstsertifikater, som fra 1. januar 2010 kreves ved import av fisk til EU, foreslås det å innføre krav om at ansvarshavende om bord sitt fulle navn skal oppgis på landings-/sluttseddelen, jf. forslaget § 8 første ledd.

Samtidig er det foreslått utvidelser med krav om angivelse av fartøyets rolle i første og annet ledd.

Av hensyn til kvoteavregning, kontroll- og statistikkformål er det også nødvendig å få opplysninger om hvilken rolle fartøyet opererer i angitt som fiskefartøy, transportfartøy, brønnbåt, leiefartøy, kjøpefartøy mm slik at en sikrer at kvoteavregningen av fartøyet blir korrekt. Den samme hensikt har kravet om å oppgi registreringsmerke på fartøyet som innehar rettigheten det er fisket på, jf forslaget § 8 annet ledd.

I tredje ledd foreslås at personnummer skal oppgis dersom den som lander ikke kan identifiseres med organisasjonsnummer. For eksempel gjelder dette dersom virksomheten som drives ikke er registreringspliktig som næringsvirksomhet. Kravet innebærer ikke at den som opptrer som hovedsmann skal måtte oppgi sitt personnummer. Fritidsfiskere som lander fangst for omsetning vil omfattes av kravet.

Til § 9 Identifikasjon av mottaker

§ 9 viderefører kravene i gjeldende forskrifts § 4 tredje ledd, samtidig som opplysningsplikten utvides noe. Kravet til å oppgi registreringsnummer i Fiskeridirektoratets register over kjøper mottaker av fangst må ses i sammenheng med ny forskrift om registrering av kjøper og mottaker av fangst som for tiden er til behandling i Fiskeri- og kystdepartementet. Kravet om føring av mottaksstedets registreringsnummer vil ikke kunne oppfylles før registeret er etablert.

For å kunne føre tilsyn med og kontrollere leveringsplikten fastsatt med hjemmel i deltakerloven, foreslår en at det på seddel skal angis kjøpers godkjenningsnummer i henhold til bestemmelsene gitt i eller i medhold av lov av 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet.

Kravet i tredje ledd om informasjon om nasjonalitet og eventuelt flaggstat for den som tar i mot fangsten er sentralt ut i fra Norges forpliktelser i henhold til EU regulation R 1921-2006 og i forhold til våre informasjonsforpliktelser i henhold til kontrollavtaler med andre land.

Det forekommer landinger til lager i utlandet. Dette utløser plikt til å føre landingsseidel. Det er viktig å få opplysninger om hvilken nasjon fangsten er landet i, jf tredje ledd første punktum. Et lager i utlandet har ikke et kundeforhold til salgslaget og derfor er plikt til å gi opplysningen viktig i kontrollsamarbeid.

Til § 10 identifikasjon av landingen

Forslagets § 10 viderefører bestemmelsene i gjeldende forskrift § 4 fjerde ledd, samt sjette, sjuende og åttende ledd.

Det foreslås i første ledd å innføre krav om at fiskens anvendelse skal angis. Med anvendelse menes at det skal oppgis hva den landede fisken skal brukes til, eksempelvis filetproduksjon, rundfrysing eller til ensilasje. Dette er opplysninger som er vesentlige særlig for gjennomføring av lager- og omsetningskontroll. Forslaget må videre ses i sammenheng med forslaget om å innføre veieplikt for utsortert kvantum.

Forslaget om å oppgi anvendelse er også av vesentlig betydning for å kunne kontrollere at leverings/bearbeidelsesbetingelsene ved torsketråltillatelse og enhetskvoter/strukturkvoter blir overholdt. For å sørge for tilstrekkelig kontroll med at bearbeidelsesbetingelsene blir overholdt vises det også til kravet om å oppgi anvendelse i mottakers journal, jf kommentarene i punkt 6.2.

I § 10 annet ledd har en tilsvarende skilt ut opplysninger om fangstoperasjonen som eget punkt for bedre å synliggjøre hvilke informasjoner som må gis og som skal videreføres fra forutgående landingsdokument til etterfølgende sluttseddel. Kravet til angivelse av kvotetype innebærer identifisering av forskningskvote, skolekvoter, kvoter med leveringsbetingelser, fritidsfisket fangst etc. Dette er viktig både av hensyn til kvoteavregning, kontroll- og statistikkformål.

Kravene til elektronisk fangstdagbokføring vil for fartøy på eller over 21 meter tre i kraft fra 1. oktober 2010 og fra januar 2011 for fartøy på eller over 15 meter. Kravet om å oppgi fangstdagbokens og turens nummer i forslaget § 10 tredje ledd, vil da kunne bortfalle for de fartøygrupper eller størrelsesgrupper som har elektronisk fangstdagbok. Av samme grunn vil bestemmelsen om å angi om det dreier seg om en delanding kunne bli overflødig for fartøy som har elektronisk fangstdagbok. Opplysningene vil da kunne fremgå av den elektroniske fangstdagboken.

Videre foreslås at både første og siste fiskedag skal framgå av landings- og sluttseddelen, se forslaget § 10 annet ledd. Bakgrunnen for forslaget er flere. Nåværende seddelopplysninger gir bare siste fangstdag. I ny forskrift om inndragning av fangst og bruk av inndratte midler overføres en del vedtakskompetanse til administrativ inndragning til salgslagene, blant annet for ulovlig fiske i fredningstid. Salgslagenes grunnlagsdokumenter er landings- og sluttsedlene og det er nødvendig at disse dokumentene inneholder informasjon om både første og siste fiskedag hvis en slik kontroll skal kunne utføres effektivt av salgslagene. I tillegg stiller Forskrift om merkekrav for fiskeprodukter, gitt med hjemmel i matloven, krav om at fisker skal opplyse om fangstdato.

Til § 11 Omsetningsopplysninger

På samme måte som for § 7 foreslås en egen bestemmelse som presiserer plikten til å gi opplysninger på omsetningstidspunktet for den som selger og kjøper villevende marine ressurser.

Til § 12 Identifikasjon av selger

Det foreslås også at selgers personnummer skal oppgis dersom selger ikke kan identifiseres med organisasjonsnummer.

Til § 13 Identifikasjon av kjøper

Det vises til merknadene for § 9 når det gjelder de foreslåtte krav til angivelse av godkjennelsesnummer etter lov om matproduksjon og mattrygghet, samt angivelse av nasjonalitet. Når det gjelder krav om å oppgi registreringsnummer i Fiskeridirektoratets register for kjøper og mottaker av fangst vil kravet kunne gjøres gjeldende ved den forskriftens ikrafttredelse.

Til § 14 Identifikasjon av omsetningen

Det foreslås at omsetningen også skal identifiseres med anvendelse. Det vises forøvrigt til merknadene for § 10 annet og tredje avsnitt.

Til § 15 Utfylling og innsending av landings- og sluttseddel

Forslaget viderefører gjeldende forskrifts § 6. Språklige forenklinger er gjennomført. Kravet til underskrift blir presisert ved at den som lander og mottaker skal underskrive med full signatur, jf forslaget første til tredje ledd. Det innebærer at bruk med initialer som underskrift ikke oppfyller forskriftens krav til signatur. Kontroller av landings- og sluttsedler har vist at initialer blir brukt i en viss utstrekning som signatur og det vurderes ikke å være tilstrekkelig av hensyn til ressurskontrollen. Ettersom landings- og sluttseddel er et av de viktigste virkemidlene i ressurskontrollen må det derfor stilles strenge krav til utfylling av sedlene. I flere typer saker vil det være av betydning hvem som har signert seddelen og det er da ikke tilstrekkelig å benytte initialer som eneste identifikasjon av de som har undertegnet.

I første og tredje ledd presiserer en de krav som gjelder utover de tilfellene hvor landing og omsetning skjer samtidig.

I første ledd stiller en krav om at hvis det er utstedt sluttsedler før landingsseddel utstedes, for eksempel ved henting fra lås, skal landingsseddelen ha entydig henvisning til alle tidligere sluttsedler for fisken.

I tredje ledd stiller en krav om at når omsetning skjer etter at landingen har funnet sted er det nødvendig at sluttseddelen gir entydig referanse til bare en landingsseddel for at opplysningene lar seg spore. Dette er nødvendig for at salgslagene til en hver tid skal kunne holde oversikt over lagerbeholdning som er igjen etter salg fra lager. Flere sluttsedler kan vise tilbake til en landingsseddel.

Ved salg fra lager kan fangsten bli stykket opp og solgt til flere kjøpere. Det kan således bli utstedt flere sluttsedler fra en landing. For at informasjonen skal være kontrollerbar er det nødvendig å kreve at sluttsedlene viser tilbake til bare ett landingsdokument. Ved kjøp av fisk fra ulike landinger må det skrives ut ny sluttseddel for hver landingsseddel.

Til § 16 innsending av landings- og sluttseddel

Kravet om at landings- og sluttseddel skal oversendes salgslaget umiddelbart etter utfylling i gjeldende forskrift § 6 sjette ledd er videreført i forslagets § 16 første ledd.

Bestemmelsen om ansvarlighet i utlandet i gjeldende forskrift § 6 femte ledd videreføres i bestemmelsens annet ledd og er flyttet til forslagets § 16 annet ledd.

Til § 17 Krav til elektronisk registrering og overføring av opplysninger

Forslaget til ny landingsforskrift innfører et krav om elektronisk oversendelse av landings- og sluttsedler, herunder at mottaker/kjøper skal føre elektronisk seddel som overføres til vedkommende salgslag.

I forslagets § 17 første ledd foreslås å innføre en plikt for mottaker/kjøper og salgslag til å anvende elektronisk utstyr og programvare for å legge inn, motta og oversende seddelopplysninger.

Dette innebærer at mottaker/kjøper og salgslag må ha og anvende elektronisk utstyr og programvare som oppfyller fiskerimyndighetenes krav til innhold og til kvalitetskontroll av seddelopplysninger hos den enkelte aktør i informasjonskjeden. Videre må elektronisk verktøy fylle fiskerimyndighetenes krav til innhold og kvalitetskontroll av informasjonen mellom mottaker/kjøper, salgslag og Fiskeridirektorat.

I og med at mottaker/kjøper må anskaffe elektronisk utstyr, vil det være behov for en begrenset omrømingstid etter at forskriftsendringene trer i kraft, for å kunne implementere påbudet om at mottaker/kjøper skal overføre alle seddeldata elektronisk. Fiskeridirektoratet foreslår derfor at salgslagene med hjemmel i forslagets § 17 annet ledd kan gi utsettelse avplikten til å anskaffe utstyr og programvare.

Til § 18 Journal

Forslaget viderefører kravet om mottaksjournal, men utvider kravene til innhold i journalen. Ved økende konserndannelse i fiskerinæringen er de nye krav om journalføring en nødvendighet for å kunne gjennomføre effektiv ressurskontroll. Se for øvrig fylldig beskrivelse under pkt 6 foran.

Til § 19 Merking og lagring

Kravet til merking utvides i første ledd til å omfatte alle mottak av fisk, uavhengig av om den er omsatt eller ikke. Kravet gjelder frem til fisken er tatt ut av lageret til produksjon eller transport. Det er av vesentlig betydning for ressurskontrollen å kunne knytte den enkelte fangst opp mot sedler, journal, og annen dokumentasjon i bedriften, for å kontrollere om opplysningene som er oppgitt på landings-/sluttseddel stemmer med beholdningen av fisk på anlegget.

Kravet til entydighet i første ledd innebærer at merkingen skal være permanent. Den må ikke bli ødelagt eller ta skade av vannsprut og lignende. Merking med permanent penn/tusj direkte på kar kan være tilstrekkelig. Det kan også brukes permanente merker på karene, for eksempel numre som knyttes til mottaket i journalen.

Videre foreslås i annet ledd å innføre krav om at all fisk som ikke er omsatt i første hånd skal lagres atskilt fra omsatt fisk. Det er viktig i kontrolløyemed at det fremgår hva som er fisk omsatt i første hånd, og ikke-omsatt fisk/ fisk omsatt i annen hånd. Forhold som lagerkapasitet og lagerstyring varierer i stor grad på de enkelte anleggene og forslaget åpner for at ulike tiltak og innretninger vil kunne oppfylle forskriftens krav. Det avgjørende er at den omsatte og ikke-omsatte fisken er fysisk atskilt i lokalet og at det tydelig fremgår hvor disse er lagret.

Til § 20 Ansvarlighet og korreksjon

Bestemmelsen fra gjeldende forskrift § 9 foreslås videreført i forslaget § 20. Mottaker har ansvaret for at all journalføring og merking er korrekt og å sørge for atskilt lagring av fisk, jf annet ledd.

I tredje ledd foreslås formkrav i tilfeller der den som lander/mottaker/ kjøper ser behov for å endre opplysninger som er gitt på seddelen.

Til § 21 Oppbevaringsplikt

Ordlyden i gjeldende forskrift § 10 videreføres i sin helhet, men også med referanse til de som omfattes av plikten til elektronisk rapportering når den erstatter føring av vanlig fangsdagbok.

Til § 22 Salgslagenes oppgaver og plikter

I første ledd foreslås at salgslagene har ansvar for å motta, kvalitetssikre og videresende informasjon og føre tilsyn med at den som lander og mottaker/kjøper fyller ut landings- og/eller sluttседdel. Salgslagene må videre ha nødvendige rutiner for å ivareta ansvaret for å føre tilsyn med seddelføringen, og underrette Fiskeridirektoratet både om de rutiner vedkommende lag har, og eventuell iverksettelse av nye/endrede kontrollrutiner, jf § 22 annet ledd.

I tredje ledd foreslås bestemmelser om overføring av seddelopplysninger mv fra vedkommende salgslag til Fiskeridirektoratet. Pliktige opplysninger på seddel skal utfylles og overføres etter de krav Fiskeridirektoratet til en hver tid setter. Det foreslås at salgslagene ved salg fra lager skal ha rutiner for overføring av opplysninger om gjenværende ikke-omsatt lagerbeholdning fra opprinnelig landingsседdel.

9. STRAFF, STRAFFERETTSLIG INNDRAGNING, TVANGSMULKT OG LOVBRUDDSGEBYR

Det foreslås å videreføre hjemmelen til å kunne benytte strafferettslige sanksjoner ved overtredelse.

Havressursloven innfører i §§ 58 og 59 tvangsmulkt og lovbruddsgebyr som en administrativ sanksjon. Det antas at enkelte overtredelser av de foreslåtte reglene vil være egnet for slike sanksjoner og nødvendige hjemler for dette foreslås tatt inn i forskriften.

10. VEDTAKSKOMPETANSE

I henhold til gjeldende forskrift er det Fiskeridirektoratet sentralt som kan fatte vedtak og Fiskeri- og kystdepartementet er klageorgan.

I flertallet av sakene kan det være en fordel særlig for sakens opplysning at beslutninger blir fattet av det organ som er nærmest i tid og sted. Dersom det eksempelvis oppstår en teknisk feil ved vekten under lossing av sild, vil det ofte være behov for hurtige vedtak i form av pålegg eller forbud mot bruk av vekt. Det foreslås å legge vedtakskompetansen til Fiskeridirektoratets regionkontorer. Fiskeridirektoratet sentralt foreslås som klageorgan.

Det foreslås at salgslagene i en overgangsperiode får kompetanse til å dispensere fra kravet om elektronisk registrering og overføring av landings og sluttsedler. Fiskeridirektoratet foreslås som klageorgan.

11. ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER

Forslaget forventes å få store positive administrative og økonomiske konsekvenser for salgslagene og Fiskeridirektoratet på sikt. Det forventes en mer kostnadseffektiv bruk av salgslagenes og Fiskeridirektoratets kontrollressurser når en får på plass bestemmelser som sikrer at seddel føres korrekt og overføres i sann tid.

På den annen side vil ressursinnsatsen måtte økes noe når det gjelder etterfølgende kontroller, for å se til at bestemmelsene overholdes. Forslaget vil i en overgangsfase medføre behov for økt innsats for å utarbeide og distribuere retningslinjer/instrukser med hensyn til forståelsen av forskriften. Den økte ressursbruken både i oppstartsfasen og ellers anses likevel som nøktern sett i forhold til effekten som oppnås for ressurskontrollen. Videre må Fiskeridirektoratet ha rutiner for å motta og gi tilbakemelding til salgslagene om mottatte opplysninger.

For næringsaktørene vil forslaget innebære noen praktiske og økonomiske konsekvenser i ulike grad. Det foreslås at mottaker/kjøper skal ha elektronisk utstyr og programvare for å fylle ut seddel, kontrollere opplysningene på seddel og videresende dem. Også salgslagene skal ha elektronisk verktøy for testing og videresending av seddelopplysningene.

Det foreslåtte kravet til veiing av utsortert fisk ved produksjon av pelagisk fanget fisk til konsum, vil for noen medføre kostnader ved innkjøp av egnet vekt for dette formål. Forslaget til krav om automatiske vekter ved pelagiske landinger vil ikke medføre særlig utgifter for de berørte aktører, all den tid de fleste pelagiske anlegg har slike vekter. Kravet til at automatiske vekter må ha flere telleverk, derav minst en totalteller, vil for noen aktører i hvitfisksektoren medføre behov for oppgradering av vektene.

Kravet til føring av elektronisk seddel vil kunne medføre noen investeringskostnader for aktører som i dag ikke fører seddel elektronisk.

Når det gjelder kravet til journalføring legges det til grunn at de fleste anlegg allerede har systemer som inneholder inneholde de etterspurte opplysninger. De fleste anlegg besitter også elektroniske lagringsmedium som kan brukes til journalføring. I alle tilfelle legger forslaget til rette for individuelle løsninger med hensyn til journalføring, såfremt forskriftens krav er oppfylt.

Kravet til merking innebærer trolig ikke store investeringer for næringsaktørene. Det som er avgjørende er at fisken er entydig merket all den tid det er påkrevd. Som nevnt kan det være tilstrekkelig å gå til anskaffelse av permanente markører eller selvklebende etiketter.

Når det gjelder kravet til atskillelse av omsatt fisk og ikke omsatt fisk, vil forholdene på det enkelte anlegg avgjøre hvilke investeringer som må foretas. I gjennomføringen av kravet vil det også bli sett hen til kravet om merking. Det bør dermed være mulig å oppfylle kravene uten å bygge eksempelvis separate lagerrom for omsatt og ikke omsatt fisk.

De økonomiske eller administrative konsekvensene er etter dette ikke større enn at de står i et rimelig forhold til den styrking og effektivisering av ressurskontrollen og til kvalitetssikringen av landings- og sluttseddelopplysningene som oppnås. Også for næringsaktørene vil forslaget kunne gi en effektiviseringsgevinst på sikt.

12. FORSLAG TIL FORSKRIFT

Forskrift om landings- og sluttseddel (*Landingsforskriften*)

Fiskeri- og kystdepartementet den ... 2010 med hjemmel i av lov av 14. desember 1951 nr 3 om omsetning av råfisk § 7 og § 8 og lov av 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 36, § 38, § 39, § 40, § 41, § 43 og § 48 fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Formål

Formålet med forskriften er å samle inn og kvalitetssikre de opplysninger som er nødvendige for å sikre en bærekraftig forvaltning av de viltlevende marine ressurser gjennom registrering av ressursuttaket, ressurskontroll, kvotekontroll og en optimal fiskeristatistikk.

§ 2 Virkeområde

Denne forskrift gjelder landing og omsetning av viltlevende marine ressurser fra norske fartøy uansett hvor de befinner seg og omfatter enhver som lander, mottar, kjøper, oppbevarer og transporterer viltlevende marine ressurser, samt deler, produkter og biprodukter herav.

Denne forskrift gjelder også alle tilfeller der fisk landes fra utenlandsk fartøy i norsk havn, indre farvann og i territorialfarvannet, herunder landing av fisk som behandles i samsvar med regler om tollager eller transitt gjennom Norge.

Denne forskrift gjelder også salgslagene.

§ 3 Definisjoner

Med fisk menes i denne forskrift viltlevende marine ressurser samt deler, produkter og biprodukter herav.

Med landing menes i denne forskrift alle tilfeller der fisk losses fra fiskefartøy, herunder overføring fra et fartøy til et annet. Med landing menes også videre lossing av fisk fra fartøy som transporterer fisk, så som kjøperfartøy, transportfartøy, produksjonsfartøy med videre. Med landing menes også opptak av fisk fra lås/steng samt opptak direkte fra annet fartøys fiskeredskap til transportfartøy, produksjonsfartøy med videre dersom dette er tillatt.

Med omsetning menes i denne forskrift omsetningen av fisk i første hånd, det vil si den omsetningen som til enhver tid reguleres av lov av 14. desember 1951 om omsetning av råfisk og forskrift om omsetning i første hand av viltlevende marine ressurser.

Med den som lander menes i denne forskrift den ansvarshavende om bord på fartøyet som lossar fisk, uansett om det er fra fiskefartøyet eller fra annet fartøy.

Med mottaker menes i denne forskrift enhver som mottar viltlevende marine ressurser, jf første ledd. Ansvarshavende til enhver tid eller dennes representant er ansvarlig for mottakers plikter etter denne forskrift.

§ 4 Forhåndsmelding om landing

Fiskeridirektoratets regionkontor kan pålegge mottaker plikt til å sende forhåndsmelding om landing med opplysninger om fartøyet, ankomsttidspunkt, art, produkttilstand og kvantum spesifisert på art som skal landes. Pålegg kan gis for inntil 2 måneder om gangen. Frist for sending skal ikke overstige 2 timer før fartøyet ankommer havn.

Det er ikke tillatt å starte lossing før fristen fastsatt i medhold av første ledd er utløpt med mindre Fiskeridirektoratets regionkontor gir tillatelse.

§ 5 Veieplikt

Fisk skal veies fortløpende ved landing. Veieplikten påhviler den som lander og mottaker/kjøper. Pelagisk fanget fisk til konsum skal veies på automatisk vekt før sortering/pakking. Ved første gangs landing av levende fisk, men ikke skalldyr og bløtdyr, fra fiskefartøyet til restitusjonsmerd kan vekten fastsettes ved at all fisk telles og et representativt utvalg fisk veies for å fastsette gjennomsnittlig vekt per individ.

Ved landing i utlandet eller til utenlandsk fartøy utenfor norsk fiskerijurisdiksjon er den som lander ansvarlig for at fisken veies.

Ved produksjon av pelagisk fanget fisk til konsum skal all utsortert fisk som ikke anvendes til konsum veies straks etter utsortering.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan i særlige tilfelle dispensere fra bestemmelsene om veiing av fisk. Det kan dispenseres fra bestemmelser i første ledd første punktum for fartøy under 15 meter største lengde som lander fisk på steder der det ikke finnes registrerte kjøpere i første hånd. Ved vurderingen av om det skal gis dispensasjon skal det blant annet legges vekt på lokale værforhold, om fartøyet må passere utsatte havområde og gangtid til nærmeste mottak. Fiskeridirektoratets regionkontor kan sette vilkår for dispensasjoner. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 6 Krav til vekt, plassering, avlesingsmulighet og adgang

Enhver som mottar fisk skal ha egnet vekt som til enhver tid er godkjent og brukes i henhold til regler gitt i eller i medhold av lov av 26. januar 2007 om målenheter, måling og normaltids.

Vekten skal være plassert i mottaksområdet. Den som lander skal ha uhindret og umiddelbar adgang til vekten. Vekt skal ha display eller annen tilsvarende tydelig avlesingsmulighet plassert i eller ved vekten. Veid kvantum skal kunne avleses direkte.

Slavedisplay skal være tilkoblet automatisk vekt som benyttes til veiing av pelagisk fanget fisk til konsum og industriformål. Det skal være montert utendørs slik at det er godt synlig og lesbart fra styrehus på det leverende fartøy. Veid kvantum skal ved landing kunne leses av fortløpende i slavedisplayet. Kravene i dette ledd gjelder ikke ved veiing som nevnt i § 5 tredje ledd.

Automatiske vekter skal ha mer enn ett telleverk, hvor det ene skal være en totalteller som løper kontinuerlig og som ikke kan nullstilles uten å bryte forseglinger. Totaltelleren skal ha kapasitet til å vise minimum 8 siffer uten desimaler med en minste deling på 1 kilo eller mindre.

Ved bruk av automatiske vekter skal all tilførsel av fisk til vekten stoppe automatisk dersom indikatoren ikke er i stand til å registrere innveid kvantum på grunn av tekniske feil. Tilsvarende gjelder dersom vekten ikke tareres i henhold til regler gitt i eller i medhold av lov av 26. januar 2007 om målenheter, måling og normaltids.

Det er forbudt å ha innretninger som kan være egnet til å påvirke veiingen plassert før eller i forbindelse med vekten. Det er forbudt å foreta endringer i styresystemer som er tilkoblet vekten som kan være egnet til å påvirke veiingen eller funksjoner beskrevet i femte ledd. Det er forbudt å ha faste innretninger som kan benyttes til å transportere fisk utenom vekten.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi pålegg eller nedlegge forbud mot bruk av vekt ved brudd på regler i denne bestemmelsen. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 7 Landingsopplysninger

Den som lander og/eller mottar fisk har plikt til å gi landingsopplysninger ved landing, jf § 10.

§ 8 Identifikasjon av den som lander

Den som lander skal identifiseres ansvarshavende om bord sitt fulle navn i tillegg skal foretakets navn, organisasjonsnummer, fartøynavn, registreringsmerke, radiokallesignal, flaggstat og fartøyets rolle oppgis.

Ved bruk av leiefartøy skal i tillegg registreringsmerke på det fartøy som har kvoterettigheten oppgis.

Personnummer skal oppgis dersom den som lander ikke kan identifiseres med organisasjonsnummer.

§ 9 Identifikasjon av mottaker

Mottaker skal identifiseres med foretakets navn og organisasjonsnummer.

Ved landing i Norge skal mottaker og mottaksstedet identifiseres med registreringsnummer i Fiskeridirektoratets register over kjøper og mottaker av fangst, kommunenummer og godkjeningsnummer, gitt med hjemmel i lov av 19. desember 2003 nr 124 om matproduksjon og mattrygghet.

Landingsstedet skal identifiseres med opplysning om hvilket land landingsstedet ligger i. Om mottaker er et fartøy skal i tillegg fartøynavn, registreringsmerke, radiokallesignal, flaggstat og fartøyets rolle oppgis.

§ 10 Identifikasjon av landingen

Landingen skal identifiseres med landingsdato og klokkeslett, angitt som den dato landingen er fullført, art, produkttilstand, konserveringsmåte, størrelsessammensetning, anvendelse, vektavlesning og nøyaktig kvantum i kilogram.

Det skal gis opplysninger om fangstår, fangstdato, angitt som første dato med fangst på turen og siste fangstdato før landing, sone, fangstfelt, redskap og kvotetype. Opplysninger om fisk fanget i forskjellige soner og fangstår, og på forskjellige kvotetyper, skal gis hver for seg om nødvendig på separate sedler.

Fangstdagbokens nummer og turens nummer skal oppgis i de tilfeller der fartøyet er pålagt å føre manuell fangstdagbok.

Det skal angis om landingen er en dellanding og hvor andre deler av fisken er landet. Videre skal det oppgis hvor et eventuelt restkvantum skal landes.

Når Fiskeridirektoratets regionkontor har gitt dispensasjon fra bestemmelsen om veieing av fisk etter § 5, skal landingen identifiseres i henhold til kravene i denne forskrift med unntak av kravet om veid kvantum. Kvantum skal angis som estimert kvantum i kilogram. Når det er gitt dispensasjon etter § 5, skal den som lander sende melding til Fiskeridirektoratets regionkontor før anløp havn på den måte og med den tidsfrist som Fiskeridirektoratets regionkontor bestemmer.

§ 11 Omsetningsopplysninger

Den som selger og/eller kjøper fisk har plikt til å gi omsetningsopplysninger ved omsetning jf § 14.

§ 12 Identifikasjon av selger

Selger skal identifiseres med foretakets navn, organisasjonsnummer, fartøynavn, registreringsmerke, radiokallesignal, flaggstat og fartøyets rolle. Personnummer skal oppgis dersom selger ikke kan identifiseres med organisasjonsnummer.

§ 13 Identifikasjon av kjøper

Kjøper skal identifiseres med foretakets navn og organisasjonsnummer og nasjonalitet. Ved omsetning i Norge skal mottaker/ mottaksstedet identifiseres med registreringsnummer i Fiskeridirektoratets register over kjøper og mottaker av fangst, kommunenummer og godkjeningsnummer, gitt med hjemmel i lov av 19. desember 2003 nr 124 om matproduksjon og mattrygghet. Om kjøper er et fartøy skal i tillegg fartøynavn, registreringsmerke, radiokallesignal og flaggstat oppgis.

§ 14 Identifikasjon av omsetningen

Omsetningen skal identifiseres med art, produkttilstand, konserveringsmåte, størrelsessammensetning, anvendelse, vektavlesning, nøyaktig kvantum i kilogram, pris og dato. Dato angis som det tidspunkt sluttseddel fylles ut og signeres. Dersom anvendelse som nevnt i første punktum tilsier at produksjon/ tilvirkning av fangsten skal skje på flere anlegg enn det godkjeningsnummer som er nevnt i § 13 annet punktum, skal samtlige godkjeningsnumre oppgis.

§ 15 Utfylling og innsending av landings- og sluttseddel

Straks etter at landing er fullført skal mottaker fylle ut landingseddel som inneholder landingsopplysninger som nevnt i forskriftens §§ 7 til 10 og § 17 tredje ledd. Seddelen skal undertegnes med full signatur av mottaker eller dennes representant, og den som lander før

denne forlater mottaksstedet. Hvis det blir utstedt landingsseddel etter sluttseddel skal landingsseddelen ha entydig henvisning til alle tidligere sluttседler for fisken.

Straks etter at landing er fullført der omsetningen skjer samtidig, skal kjøper fylle ut sluttseddel som inneholder landingsopplysninger samt omsetningsopplysninger som nevnt i §§ 7 til 14 og § 17 tredje ledd. Seddelen skal undertegnes med full signatur av mottaker eller dennes representant, og den som lander før denne forlater mottaksstedet. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfelle tillate at den som lander fangst selv kan fylle ut sluttseddel som inneholder landingsopplysninger straks etter at han ankommer mottaksstedet. Mottaker eller dennes representant skal straks etter han ankommer mottaksstedet, fylle ut sluttseddel som inneholder omsetningsopplysninger.

Når omsetningen skjer etter at landing har funnet sted, skal kjøper straks etter omsetningen fylle ut sluttseddel. Sluttseddelen skal inneholde landingsopplysninger samt omsetningsopplysninger som nevnt i §§ 7 til 14 og entydig henvisning til bare en landingsseddel med henvisning til hver varelinje. Seddelen skal undertegnes med full signatur av kjøper og den som har landet. Salgslaget kan fylle ut sluttseddel på kjøperens vegne og kan gi dispensasjon fra kravet om underskrift fra den som har fisket.

Landings- og sluttseddel skal utarbeides av salgslaget og godkjennes av Fiskeridirektoratet. Det enkelte salgslag kan kreve at opplysninger av betydning for dets oppgaver føres på seddelen.

§ 16 Innsending av landings- og sluttseddel

Umiddelbart etter utfylling skal mottaker/ kjøper sende seddelen til salgslaget.

Ved landing fra norsk fartøy i utlandet eller til utenlandsk fartøy utenfor norsk fiskerijurisdiksjon er den som lander ansvarlig for at landings- og sluttseddel blir fylt ut, undertegnet med full signatur og sendt inn før den som lander forlater mottaksstedet.

§ 17 Krav til elektronisk registrering og overføring av opplysninger

Mottaker/ kjøper og salgslag skal anvende elektronisk utstyr og programvare for elektronisk registrering og kvalitetssikring av landings- og sluttседler, samt overføring av slik informasjon umiddelbart etter registrering. Salgslagene skal videresende slik informasjon til Fiskeridirektoratet, jf § 22.

Vedkommende salgslag kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra kravet om elektronisk seddelføring. Fiskeridirektoratet er klageorgan.

Fiskeridirektoratet kan fastsette forskrift om detaljert kravspesifikasjon vedrørende elektronisk utfylling av landings- og sluttседler.

§ 18 Journal

Mottaker skal fortløpende føre journal med opplysninger om ethvert mottak av fisk. Journalen skal inneholde mottaksdato, art, produkttilstand, størrelsessammensetning, kvantum og anvendelse. Dersom automatisk vekt er benyttet skal totaltelleverkets verdi ved landingens begynnelse og slutt oppgis. Ved landing fra fiske- eller annet fartøy skal fartøyets navn og registreringsmerke oppgis, samt landings- eller sluttseddelnummeret. Dersom mottaket skjer på annen måte skal, fangstens opprinnelige mottaker, seddelnummer, transportør og transportmåte oppgis. Ethvert mottak skal registreres med et unikt nummer i journalen.

Mottaker skal fortløpende føre ethvert uttak av fisk til produksjon, med opplysninger om seddelnummer, dato for uttak, art, produkttilstand, størrelsessammensetning, kvantum og anvendelse. Opplysninger om fisk som veies i henhold til § 5, tredje ledd, skal føres i journal med kvantum, dato for uttak og henvisning til seddelnummer.

Mottaker skal fortløpende føre ethvert uttak av fisk som transporteres fra det enkelte anlegg med opplysninger om dato for transporten, seddelnummer, art, produkttilstand, størrelsessammensetning og kvantum. Mottaker og transportør skal identifiseres med foretakets navn. Transportmiddel skal også oppgis.

Journaler skal føres som en egen integrert del av mottakers produksjonsstyrings-, og logistikk system.

Fiskeridirektoratet kan gi nærmere bestemmelser om føring av journaler. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi pålegg om hvordan føring av journaler skal skje. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 19 Merking og lagring

All fisk som mottas skal merkes slik at den entydig kan knyttes til vedkommende landinger eller mottak frem til uttak for produksjon, intern transport eller transport ut av virksomheten.

All fisk som ikke er omsatt i første hånd skal lagres atskilt fra fisk som er omsatt.

Fiskeridirektoratet kan gi nærmere bestemmelser om merking, adskilt lagring og om dokumentasjon med oversikt over hvordan fisk er lagret. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi pålegg om merking, atskilt lagring og om dokumentasjon med oversikt over hvordan fisk er lagret. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 20 Ansvarlighet og korreksjon

Den som lander, mottaker og kjøper er ansvarlige for at seddel er korrekt utfylt og at opplysningene er riktige. Ved landing i utlandet er den som lander alene ansvarlig for at seddel er korrekt utfylt og for at opplysningene er riktige.

Mottaker er ansvarlig for at journal er korrekt ført og at opplysningene er riktige, samt for korrekt merking og lagring.

Dersom den som lander, mottaker og/eller kjøper har gitt feile opplysninger på landings- eller sluttseddel, skal søknad om endring fremsettes skriftlig til salgslaget. Søknaden må angi årsak for korrigering. Fiskeridirektoratet kan gi nærmere bestemmelser om endring av landings- og sluttseddel.

§ 21 Oppbevaringsplikt for journaler og kopi av sedler

Mottaker skal oppbevare journaler på mottaksstedet i minst 5 år. Det samme gjelder kopi av underskrevne sedler. Bestemmelsen gjelder tilsvarende for kjøper.

Fartøy som plikter å føre fangst dagbok og forenklet fangst dagbok eller foreta elektronisk rapportering til Fiskeridirektoratet skal oppbevare kopi av underskrevne sedler i minst 5 år, hvorav minst 2 år om bord i fartøyet.

Øvrige fartøy som er registrert i merke registeret skal oppbevare kopi av underskrevne sedler i minst 5 år hvorav minst 3 måneder om bord i fartøyet. Plikten til å ha kopi av underskrevne sedler om bord gjelder ikke åpne fartøy under 10 meter største lengde.

Oppbevaringsplikten utover minstetiden om bord, oppfylles ved fortsatt oppbevaring om bord, eller på rederikontor, rederens bopel, hos forretningsfører eller lignende.

§ 22 Salgslagenes oppgaver og plikter

Salgslagene plikter å motta alle opplysninger som den som lander, mottaker og kjøper skal gi på seddel som nevnt i denne forskrift, og ha tilsyn med at sedler fylles ut og oversendes i henhold til gjeldende bestemmelser i §§ 7 til 17.

Salgslagene skal ha nødvendige kontrollrutiner for å sikre at bestemmelsene i første ledd oppfylles. Fiskeridirektoratet skal holdes underrettet om iverksatte kontrollrutiner. Fiskeridirektoratet kan pålegge salgslagene å innføre bestemte kontrollrutiner.

Salgslagene skal til enhver tid ha nødvendige rutiner for å sikre at alle opplysninger som mottas etter første ledd samt tilhørende informasjon som følger av lagens forretningsmessige behandling og annen relevant informasjon som følger av forskriftens formål overføres Fiskeridirektoratet.

Ved salg fra lager skal salgslagene ha rutiner for overføring av opplysninger om ikke-omsatt lagerbeholdning fra opprinnelig landingseddel.

Informasjon som følger av gjennomføring av vedtak om inndragninger foretatt av laget skal også overføres i tilknytning til relevante sluttseddelnummer.

Opplysningene skal overføres elektronisk og i henhold til formater og standarder fastsatt av Fiskeridirektoratet. Overføring skal skje fortløpende og uten ugrunnet opphold.

§ 23 Tvangsmulkt

For å sikre gjennomføring av bestemmelsene i denne forskrift kan det i henhold til lov av 6.juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villevande marine ressursar § 58 pålegges tvangsmulkt.

§ 24 Lovbruddsgebyr

Ved forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift kan det pålegges lovbruddsgebyr i henhold til lov av 6.juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villevande marine ressursar § 59.

§ 25 Straff og inndragning

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift kan straffes i henhold til i lov av 6.juni 2008 nr.37 om forvaltning av villevande marine ressursar § 62, jf. § 64. Inndragning kan skje i henhold til samme lovs § 65 og lov av 14.desember 1951 om omsetning av råfisk § 9.

§ 26 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 2010.

Forskrift av 22. januar 2003 om opplysningsplikt ved landing og omsetning av fisk og forskrift av 13. november 1995 om oppgave- og opplysningsplikt for enhver som mottar og omsetter fangst oppheves fra samme tidspunkt